

Sygn. akt III Ca 1182/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Teresa Kołeczko – Waclawik (spr.)

Sędzia SO Mirella Szpyrka

Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2014 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko E. K.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

oraz z powództwa wzajemnego E. K.

przeciwko J. K.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powoda J. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 21 maja 2013 r., sygn. akt III RC 514/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle, że uchyla obowiązek alimentacyjny J. K. wobec E. K. ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach 15 kwietnia 2010r. wydanym w sprawie I RC 1833/08 z dniem 22 stycznia 2014r.;

II. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania odwoławczego.

SSO Tomasz Tatarczyk SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Mirella Szpyrka

Sygn. akt III Ca 1182/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił powództwo J. K. przeciwko E. K. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego i powództwo wzajemne E. K. o podwyższenie alimentów.

Sąd i instancji ustalił, że wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2010r. orzeczona została separacja stron z winy powoda, a powód zobowiązany został do łożenia na utrzymanie córki alimentów po 650 złotych i na utrzymanie pozwanej (powódki

wzajemnej) po 300 złotych miesięcznie. Wyrokiem z 30 lipca 2012r. rozwiązano małżeństwo stron przez rozwód z winy powoda.

W dacie orzekania o alimentach powód z prowadzonej działalności artystycznej osiągał dochód od 1800 do 7000 złotych za imprezę, a rocznie grał 5 do 10 koncertów. Uzyskiwał dochód z wydawania płyt, średnio 3000 do 5000 zł za udział w nagraniu każdej płyty. Samodzielnie sprzedawał płyty na koncertach. Dieta z tytułu pełnienia mandatu radnego wynosiła 1800 zł., a na dzieci płacił alimenty w łącznej wysokości 1800 zł. Dobrowolnie wręczał pozwanej 300 zł. miesięcznie, a swój koszt utrzymania określał na 1000 zł. miesięcznie.

Pozwana zarabiała 2577 zł. netto, a koszty utrzymania określała na 1700 zł. miesięcznie.

Obecnie powód ma 52 lata, choruje na dyskopatię, z zawodu jest technikiem mechanikiem, jest żonaty. Z żoną pozostaje w ustroju rozdzielności majątkowej. Mieszka sam w kawalerce, której koszt utrzymania wynosi około 300 zł. miesięcznie. Otrzymuje dietę radnego 1000 zł. miesięcznie, jest zarejestrowany jako bezrobotny, od 1 grudnia 2012r. bez prawa do zasiłku. Spłaca kredyt w wysokości 256 zł. miesięcznie. Nagrywa płyty i występuje dobroczynnie na różnych imprezach. W kwietniu 2013r. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 440 zł. za występ na festynie. Poza tym w 2013r. występował bezpłatnie. Urząd skarbowy prowadząc postępowanie wyjaśniające dotyczące jego dochodów w 2011 r. nie stwierdził żadnych nieprawidłowości. Żona powoda mieszka z matką i pełnoletnim synem w trzypokojowym domu jednorodzinnym, zarabia jako sprzedawca około 1300 zł. miesięcznie, a ponadto prowadzi firmę transportową.

Pozwana E. K. ma 50 lat, z zawodu jest nauczycielem, pracuje w szkole podstawowej i zarabia netto 3000 zł. miesięcznie. Mieszka z trójką dzieci w mieszkaniu spółdzielczym. Synowie pracują, a córka studiuje. Spłaca kredyt po 215 zł. miesięcznie. Koszt utrzymania i wyżywienia rodziny wynosi 3550 zł.. Pozwana leczy się ginekologicznie, nie wyjeżdża na wakacje.

Między stronami toczy się sprawa o podział majątku wspólnego.

Ustalając powyższe Sąd Rejonowy uznał - w oparciu o regulację art. 60 § 2 kro w zw. z art. 138 kro - iż nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca uwzględnienie żądań stron. Zachowanie powoda, wyłącznie winnego za rozkład ich pożycia małżeńskiego wskazuje w ocenie Sądu Rejonowego, iż ukrywa on rzeczywiste dochody o czym, świadczy fakt, że wraz z zakończeniem działalności gospodarczej i uzyskaniem statusu bezrobotnego, prowadzeniem działalności gospodarczej zajęła się jego małżonka. Uznał za niewiarygodne zeznania powoda, iż działalność artystyczna nie przynosi mu wymiernych dochodów. Oceniał, że skoro mieszka sam w kawalerce, ponosi koszty jej utrzymania, a będąc bezrobotnym nie podejmuje konkretnych działań w celu uzyskaniu zatrudnienia, to jego sytuacja finansowa jest dobra. Zrzekając się wynagrodzenia za świadczone usługi artystyczne w ostatnich 3 latach, nie wykorzystując w pełni swoich możliwości zarobkowych, działał w celu pokrzywdzenia interesów pozwanej.

Pozwana z kolei nie wykazała by jej sytuacja materialna pogorszyła się. Synowie w znacznym stopniu są samodzielni, uzyskują własne dochody, a wynagrodzenie uzyskiwane przez pozwaną, która w dalszym ciągu zatrudniona jest jako nauczycielka wskazuje, że jej sytuacja uległa nieznacznej poprawie w porównaniu z okresem orzekania o obowiązku alimentacyjnym.

W apelacji powód zarzucił sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez pominięcie szeregu okoliczności faktycznych prowadzące do bezzasadnego ustalenia, że w sprawie nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca uchylene obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej.

W uzasadnieniu apelacji podniósł, że sąd I instancji bezpodstawnie przyjął, że ukrywa rzeczywiste dochody, że celowo zaprzestał działalności gospodarczej, że nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych. Tymczasem z jego zeznań wynika, że uzyskuje sporadycznie dochody z działalności artystycznej nie przekraczające jednorazowo kwoty 440 zł., że w wielu imprezach uczestniczył charytatywnie za co otrzymywał podziękowania, co sąd I instancji uznał za zrzeczenie się przez niego wynagrodzenia i działanie w celu pokrzywdzenia pozwanej. Zarzucił, że wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego nie uchyla się od poszukiwania pracy. Odpowiada na przedstawiane mu przez urząd pracy oferty, które

jednak zwykle okazywały się nieaktualne. Zakwestionował bezpodstawne w jego ocenie uznanie przez sąd I instancji za wiarygodne zeznań pozwanej wskazujących na uzyskiwanie przez niego dochodów z działalności artystycznej. Wskazał, że sąd odmawiając wiary jego zeznaniom w tym względzie powołał się na zasady współżycia społecznego nie wyjaśniając podstawy takiej oceny. Uznał, że podane przez pozwaną koszty utrzymania są zawyżone, a on sam korzystać musi z finansowego wsparcia swoich rodziców, gdyż jego sytuacja materialna jest rażąco gorsza od tej z chwili orzekania o alimentach na rzecz pozwanej.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja musiała odnieść skutek.

Zasadnie bowiem zarzuca powód, że w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, ocena sądu I instancji, iż w toku postępowania nie wykazał, że jego obecna sytuacja materialna w porównaniu z sytuacją z chwili orzekania o alimentach pogorszyła się i że w związku z tym brak jest podstaw do uznania, iż zaistniały przesłanki z art. 138 krow zw. z art. 60 § 2 do zmiany orzeczenia o alimentach nie zasługuje na podzielenie.

Powód żądając uchylenia obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej wykazał, że z działalności artystycznej osiąga jedynie sporadycznie niewielkie dochody, a udział w licznych imprezach ma charakter charytatywny. Przedstawił zaświadczenia (k. 21, 22, 60, 61-68, 89, 95,-100), z których wynikało, że nie pobierał wynagrodzenia pieniężnego, przy czym niektóre z występów traktował jako wyróżnienie i promocję. Pozwana, która kwestionowała nieodpłatny charakter występów powoda i wskazywała na możliwość osiągnięcia z tego tytułu znacznych dochodów, nie wskazała, mimo obowiązku z art. 6 .k.c., żadnych dowodów dla wykazania tej okoliczności. Będąc przesłuchana jako strona (k. 134) zeznała, że informacje o działalności estradowej powoda, o tym że trudno pozyskać go na indywidualne imprezy, posiada od osób w zeznaniach wymienionych, ale nie zgłosiła wniosku o ich przesłuchanie. Podnosząc, że powód w czasie trwania małżeństwa osiągał znaczne dochody z działalności artystycznej i twierdząc, że z pewnością dalej takie dochody osiąga, nie zgłosiła i w tym względzie żadnych wniosków dowodowych, chociażby np. z informacji agencji artystycznych na okoliczność kondycji finansowej (...)artystów estradowych. Przedstawione przez nią informacje o wydaniu płyt przez powoda i o imprezach (k. 128-131) potwierdzają zeznania powoda o sporadycznych i niewielkich dochodach z tego tytułu. W tych okolicznościach ocena sądu I instancji, iż powód w ostatnich latach zrzekł się wynagrodzenia z tej działalności działając w celu pokrzywdzenia pozwanej nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zarzut, iż żona powoda przejęła prowadzoną przez niego działalność gospodarczą wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego też nie została wykazana. Poza bowiem wskazaniem, że firma korzysta z tego samego adresu elektronicznego, pozwana nie udowodniła, czy jest to ta sama działalność, czy i jakie dochody przynosi.

Bezzasadna jest też ocena, że powód nie czyni starań w uzyskaniu pracy. Z informacji powiatowego Urzędu Pracy w P. z 6.2.2012r. wynika, że opracowano dla powoda indywidualny Plan Działania, a w dniu 4.2.2013r. został skierowany do pracy na stanowisku doręczyciela, ale nie został zatrudniony, gdyż nie spełniał oczekiwań pracodawcy. Ponieważ ma status bezrobotnego musi zgłaszać się do urzędu pracy i reagować na przedstawiane mu oferty.

Złą sytuację finansową powoda potwierdzają przedstawione przez niego na kartach 125-127 informacje o wymagalnym zadłużeniu kredytowym, o zaległościach czynszowych.

Mając powyższe na uwadze, uznanie przez Sąd Rejonowy, że sytuacja powoda nie zmieniła się w stopniu uzasadniającym uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej nie zasługuje na podzielenie.

Pozwana pracuje, jej dochód netto zwiększył się w stosunku do dochodu osiąganego w dacie orzekania o alimentach (co dostrzegł również Sąd Rejonowy), synowie usamodzielnili się i też mają obowiązek przyczyniania się do ponoszenia kosztów utrzymania mieszkania i żywienia. Stąd brak podstaw do uznania, że pozwana w dalszym ciągu odczuwa znaczne pogorszenie sytuacji materialnej w rozumieniu art. 60 § 2 k.p.c. Nie zmienia tego faktu wykazane przez nią w postępowaniu odwoławczym nieznaczne obniżenie jej wynagrodzenia.

Z tych względów sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § k.p.c. w oparciu o przepis art. 138 k.p.c. w zw. z art. 60 § 2 k.p.c.

Uwzględniając charakter sprawy, a to żądanie uchylecia obowiązku alimentacyjnego między byłymi małżonkami, o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążając nimi pozwanej.

SSO Tomasz Tatarczyk SSO Teresa Kołeczko-Waławik SSO Mirella Szpyrka